

*Το κείμενο που ακολουθεί είναι άρθρο για την εφημερίδα του σχολείου μας **5ου-ουσίας** και είναι
λόγοι
γραμμένο από τη μαθήτριά της Γ τάξης Τζωρτζίνας Βαρδάκη*

Υπάρχουν άνθρωποι που μέσα από τις πράξεις τους καταφέρνουν ολόκληρη την ανθρώπινη κοινότητα να γυρίσει το κεφάλι, να τους παρατηρήσει και να μιλήσει γι' αυτούς. Υπάρχουν άνθρωποι που στην πλάτη τους δεν έχουν μονάχα το βάρος των εαυτών τους μα και ολόκληρης της πατρίδας τους. Είναι οι αθλητές μας και σε αυτούς χρωστάμε στιγμές δέους, συγκίνησης μα πρωτίστως, στιγμές υπερηφάνειας. Μαθαίνουμε για αυτούς από τους γονείς μας, ακούμε να μιλάνε οι γύρω μας. Φανταστείτε τώρα, τι πιο άμεσο και πιο βιωματικό από το να μαθαίνουμε για εκείνους από τα λόγια των ιδίων!

Την Τετάρτη 28 Ιανουαρίου το 5ο Γυμνάσιο Ηρακλείου φιλοξένησε τον ,σε όλους μας γνωστό, Έλληνα ολυμπιονίκη Νίκο Κακλαμανάκη, έπειτα από πρόσκληση της κ. Ξημέρη, καθηγήτριας καλλιτεχνικών, την οποία και πρόθυμα αποδέχθηκε. Μαθητές και καθηγητές είχαμε την ευκαιρία να απομυθοποιήσουμε την εικόνα ενός ολυμπιονίκη καθώς και την τύχη να συνομιλήσουμε μαζί του αποσπώντας του μια σύντομη συνέντευξη.

Ο Νίκος Κακλαμανάκης θεωρείται από πολλούς πρότυπο αθλητή καθώς και πρότυπο πολίτη. Γνωστός και ως «ο γιος του ανέμου» έχει διαπρέψει σε αναρίθμητους αγώνες και έχει κατακτήσει πολλαπλά μετάλλια, εκ των οποίων τα σημαντικότερα είναι τα δύο ολυμπιακά. Όσοι τον έχουν γνωρίσει, παρατηρούν πως πρόκειται για έναν άνθρωπο αγνό και τίμιο. Η απλότητα του λόγου του τον βοηθά να μεταλαμπαδεύσει τους αξιακούς κώδικες και τις αρχές που αξίζει να έχει κάθε πολίτης.

Η δίωρη συνάντησή μας, που θα χαρακτηρίζα σωστότερα μάθημα ζωής, ισοδυναμούσε με πολλές ώρες μαθήματος. Οι εύλογες απορίες των μαθητών απαντήθηκαν με

κατατοπιστικότατο τρόπο και ακρίβεια αφότου έγινε συνοπτική περίληψη των όσων έχει ζήσει μέχρι σήμερα ο Έλληνας ολυμπιονίκης. Στην συνέντευξη που ακολούθησε ο Νίκος Κακλαμανάκης μας μίλησε για την δυσκολία του εγχειρήματος ενός ολυμπιονίκη, λέγοντας πως μόνο όταν η θέληση ξεπεράσει την ικανότητα, μόνο τότε θα ανέβει κανείς στο βάθρο. Ακόμη, μιλάει για τις θυσίες του πρωταθλητισμού ως πρόσκαιρες στερήσεις οι οποίες δεν είναι τίποτε άλλο από αυτό που θα οδηγήσει στην νίκη, την καθημερινή αλλά και την μεγαλύτερη. Όπως κάθε αθλητής, υπήρξαν στιγμές δύσκολες που θέλησε να μοιραστεί μαζί μας αλλά και στιγμές δικαίωσης. Στηρίζει ακόμη την απόφαση του να μείνει στο Ηράκλειο αλλά και αναφέρεται στις σκέψεις που κάνει ενόσω πλέει στα κύματα. Για κείνον, η ιστιοσανίδα δεν είναι απλώς ένα άθλημα. Είναι ο τρόπος ζωής του και η ευκαιρία του να εξελίσσεται ως άνθρωπος, να μαθαίνει τον εαυτό του, να γίνεται πιο εφευρετικός. Ο Νίκος Κακλαμανάκης πιστεύει πως το σώμα για έναν αθλητή δεν είναι αρκετό, πως η ουσία βρίσκεται στο πνεύμα. Τέλος, μας λέει δυο λόγια για το ιδεώδες του Ολυμπισμού, στο οποίο και οφείλουμε τη συνάντησή μας.

Όπως τόνισε και η κ. Ξημέρη, είναι ώρα να απαγκιστρωθούμε από τους τοίχους που μας περικλείουν. Ήρθε η ώρα να βγούμε στη φύση, να τη γνωρίσουμε και να γίνουμε ένα μαζί της. Για τον Νίκο Κακλαμανάκη σπίτι του είναι η θάλασσα. Εμείς, δεν έχουμε παρά να βγούμε εκεί έξω και να αναζητήσουμε το δικό μας καταφύγιο. Ο λόγος του υπήρξε βαθύτατα εμπνευστικός, όχι μονάχα για την εμπλοκή μας σε κάποιο αγώνισμα, μα πρωτίστως για την εμπλοκή μας στον αγώνα της ζωής? τον πιο δύσκολο ίσως αγώνα που θα αντιμετωπίσουμε ποτέ.

Κ. Κακλαμανάκη, σας ευχαριστούμε πολύ, όχι μονάχα για την επίσκεψή σας, μα και για όλα όσα προσφέρετε στον ελληνικό λαό, απλόχερα και ανιδιοτελώς. Κι εμείς, ας μην ξεχνάμε πως... «ο μόνος αγώνας που χάνουμε, είναι ο αγώνας που δεν δίνουμε».